

Utíká s hlavou rozpálenou
leká se už i svého stínu
pospíchá ale nechce nikam dojít
a v prstech svírá mokrou hlínu
utíká pryč před rozhodnutím
kterou že cestou se má vydat
k návratům se už nedonutí
strachem je bílý jako křída

Kdo zradí lásku zradí sebe
to nejde zpátky už nikdy nikdy vrátit
je vidět pořád menší kousek nebe
který se jednou navždy ztratí

Klopýtá v bázni roztěkané
kroky mu vedou každý jinam
marně zní jméno milované
do noci kde se plouží vina
myšlenky ovce zatoulané
se ve tmě nemají kam schovat
šílenství už jim říká pane
marná jsou všechna moudrá slova

Kdo zradí lásku zradí sebe
to nejde zpátky už nikdy nikdy vrátit
je vidět pořád menší kousek nebe
který se jednou navždy ztratí

Hvězdo sviť nám dál stezkou
kterou každý z nás musí projít
někdo s písničkou hezkou
s věčným tichem ten kdo se bojí